

המגרש פרק תשיעי גיטין

פה.

עין משפט נר מצוה

בר א ב מ"י פ"ח מהל'
גירושין הל' ד סמג
עשין ט"ו ט"ז א"ע ס"י
קמ"ט ס"ף ב:
כה ג ד ה מ"י ט"ז
ה ספני ט"ז ט"ז
א"ע ספני ק"ל ס"ף ב:
ב ו ז ט י מ"י ט"ז
הלכה ו ט"ז ט"ז ט"ז
ס"ף ג:
כז כ מ"י ט"ז ט"ז ט"ז
בח ל מ"י ט"ז ט"ז ט"ז
ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז
כט מ"י ט"ז ט"ז ט"ז
הלכה ד סמג ט"ז
ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז
ס"ף ג

גליון הש"ס

תוס' ד"ה תניתיה קמנה
וכו' במה"ד דביש לא אב
עסקינן ע"י גליון דף ק
ע"כ מ"ה נערה:

פסקי ר"ד (המשך)

תקנה עולמית אבל בעל פה
לא פסיל אבל מיהו צריך
ליטנו לה באותו התנאי
כיון שנכתב התורף ע"ד כן
ואם רוצה הבעל לחזור מן
התנאי ולגרשה בלא תנאי
צריך לכתוב לה גט אחר
בלא תנאי ולאחר התורף
חזין פוסל דוקא בכבד
אבל בעל פה לא פסיל
ליה אלא יכול ליתנו כ"ז
בלא תנאי והוא כשר ע"מ
אינו פוסל אפילו בכבד
שכל מה שרוצה להתנות
אחר התורף בין בכבד
בין בעל פה יכול להתנות
ואם רוצה לחזור מתנאי
ולגרשה בו בלא תנאי
הרשות בידו כיון שהתורף
נכתב בלא תנאי: **מתני'**
אם את מותרת לכל אדם
אלא לאבא ולאבך לאחי
כוכבים ולכל מי שאין
לה עליו קידושין כשר.
פ"י דכיון דאסירי עלה
מאורייתא לאו שרי הוא
וכשר הרי את מותרת לכל
אדם אלא אלמנה לכה"ג
ישראל לנתן ולממור ולכל
מי שיש לה עליו קידושין
אפילו בעבירה פסול: בעא
מניה רבא מן תמן חזין
מקדושי קטן מהו השתא
מיהו לאו בר היה הוא
או דלמא אתי לכלל היה
ופשט ליה דכיון דאתי
לכלל היה שירוא הוא:
חזין מן הגולדים מהו
השתא מהו לא איתלידו
או דלמא עתיד דמתילדו
חזין מבעל אחותה מהו
השתא מיהא לא חזיא ליה
או דלמא זמנין דמתיה
אחותה וחזיא ליה חזין
מזונותיה מהו בנישואין הא
לא שירי או דלמא הא
שירי בבאה חזין משלא
דרכה מהו בכדיכרה לא אה
שירי או דלמא משכבא איה
כתיב: חזין מהפרת נדרין
מהו בנישואין הא לא שירי
או דלמא איהו שקמנו
ואיהו יפגנו כתיב חזין
מהו בנישואין מהו בנישואין
הא לא שירי או דלמא קנין
כספו כתיב חזין מירושתיך
מהו בנישואין הא לא שירי
או דלמא איהו שקמנו
ואיהו יפגנו כתיב חזין
מהו בנישואין מהו בנישואין
הא לא שירי או דלמא קנין
כספו כתיב חזין מירושתיך

דבריו הכל כשר. **אע"ג** דכחון פסול דלמא חזין
בסמון ואי צעית אימנא לאחר המורף ודברי הכל מ"מ לא
גורנין זיה ע"מ אטו חזין דמוך אחר המורף אינו פסול אלא מדרבנן
גזירה אטו לפני מורף ולא גורנין גזירה לגזירה: **רבא אמר**
מהלוקת לאחור התורף. **לרבי גזר**
ע"מ דלאחר המורף אטו ע"מ דלפני
המורף אע"ג דלפני המורף נמי אינו
אלא גזירה אטו חזין כולה חדא גזירה
יהא: **אבל** לפני התורף דברי הכל
פסול. דגורנין אטו חזין ומחזין הוא
פסול גמור אפילו על פה דסבר רבא
ללא נכתב לשם כריתות:

ומתני' דקתני בתבא ואוקימנא
בחזין אבל על מנת לא
פסול לאחור התורף ורבנן. והוא הדין
דללאו האי טעמא לרין לאוקומי
מתני' אחר המורף מדקתני כמזו
דמשמע אצל על פה כשר:

תניתיה קמנה מתגרשת בקידושי אביה. וא"ס ודלמא לא

הארוסין איירי וצ"ש לה אז דנת
הויה היא ועוד אמאי לא קא מיימתי
מתניתין דפרק התקבל (לעיל דף סה).
קטנה שאלמנה התקבל לי גיטי אינו
גט עד שגייש גט לידה ומוקמין לה
כפ"ד דקדושין (דף מד): חזין לה אז
ואורי דהך צרייתא משמע ליה בכל
ענין אפילו אין לה אז או מן השואין
דלזין לאציה רשות צה אצל מתניתין
דהתקבל מני למדמיה צדיש לה אז
דמשמע פשט דמתניתין דקתני צמר
הכי ואם אמר אציה כו' והכי הוה צני
למידק^ה כפסק שני דקדושין (דף מד):
צדיש לה אז עסקינן:

חזין מתגרשת מהו. פ"י צקונטרס
שאל משאל לכהן לא תכל
צמרומה ואין נראה לר"י דללאו דכר
לא אכלה צמרומה דגרשה מתחלת
צ"א עליה דמשמרת לציאה פסולה
יהא^א אע"ג דאהני מה שנשיר שמתא
אסורה לאכול מן המורה^א מכל מקום
נראה דחוק לפרש כן^ב ונראה לפרש חזין
צמרומה שהוא כהן ומגרשה לכל דבר
חזין שלא מתאסף צאצאיה לא הוה שיר
דקנין כספו אמר רחמנא דע"י קידושין
אוכלת צמרומה אס כן עדיין קידושין
עליה ואין זה כריתות או דילמא
בקדושין לא הא שיר שמתול להתקדש
למי שמרלה וכו' האי גונגא פ"י צקונטרס
עלמא גזי חזין מירושתיך ומהפרת נדרין:
רבי

ולאבך ובמאי אילימא בנשואין אבא ואבך בני נשואין נינהו אלא לאו
בנות ולאבא ולאבך הוא דלא שירי הא לאחר שירי דלמא בנשואין דעבר
ואינסיב^ב חזין משלא כדרכה מהו בכדרכה הא לא שירי או דלמא
ימשכבי אשה כתיב חזין מהפרת נדרין מהו בנישואין הא לא שירי או
דלמא^א אישה יקימנו ואישה יפירנו כתיב חזין מתרומתיך מהו בנישואין
הא לא שירי או דלמא^ב קנין כספו חזין מירושתיך מהו בנישואין
הא לא שירי או דלמא^א לשארו וירש אותה כתיב חזין מקידושיך בשטר
מהו מי אמרינן אפשר דמקדש לה בכסף ובביאה או דלמא ויצאה והיתה
איתקושה הוויית להרדי^א תיקו: **מתני'** גופו של גט הרי את מותרת לכל אדם
רבי

שירי קידושין צטור לא יהו קידושין כלומר ששיר אחד מדרכי קדושין ולא שיר
אחד כולל: ואיסקס הוויית להרדי. והיכא דשיר חדא מיימיה לא קרינא זיה ואלה: **מתני'** גופו של גט. עיקר כתב הגט כן יכתבו זו:
והן

ואוקימנא כחון. צריש פירקין (פד) ושמעין מיניה דלילו צעל מנת אפילו
כמזו כמזו כשר: אימנא דברי הכל כשר כו'. ר' יירא לטעמיה דלוקי
פלוגתא דלפני המורף הלך ד"ה פסול לא משמחת לה: ולימא. ליה
רבי יירא לתנא תני ה"ו פסול ולא תימני דברי הכל וימנא רבי היא:

פנה ד"ה אצנייה. ע"כ דברי הכל
אצנייה רביה לתנא דתי אצנייה הכל
זה לא הוה מוחלף ליה דברי הכל
אפילו שכן גירסא שלו אצל כשר
כפסול מוחלף ליה אס שכן שמועמו
להכי אמר ליה תני דברי הכל כשר
דמסתברא דהכי אצנייה רביה:
מתני' אלא לאצא ולאצין כו'.
לאו שירא הוא דללאו איסור אישות
נמי לא תפסי להו צה קדושין:
אלמנה לכהן גדול. כיון דקדושין
תופסין צמיידי לאחין דלמא חזין צפ"ק
דקדושין (דף יח): ולהאי לא תפסי
משום איסור אישות שבה אשתה
דשיר צגיטא: ולכל מי שיש לה עליו
קדושין. אס היתה פנויה ואפילו
צעצרה דלחור ללאו: פסול. דהוי
שיר: גב' כלנא דרישא. ולכל מי
שאין לה עליו קדושין: נפני. מן
הגצועין שהיו משצעה אומות ואיכא
לאו דלא מתחמן צס): מצרי ואדומי.
כחון שלשה דורות שהס צאיסור
עשה: חזין מקדושי קטן. חזין
מפלוגי קטן הוא: קטנה מתגרשת.
אס קצלה גיטה לאחר מיתת אציה:
צקדושי אציה. כלומר ואפילו קידשה
אציה לאס הזה דהוה להו קדושין
גמורין: והא צענין וילאה וסיסה. ללא
מיגרשה אס"כ ראויה לקדש את עצמה
לאס אחר: אלא אפיה לכלל הויה.
לאחר זמן וקא חשיב ליה מעשיו ללא
דק קרא למימ דתיהו השתא צת
הויה לענין שירא נמי הוה שיר:
הגולדים. עתדין להולד: או דלמא
עסדין דמסילדי. ומיתסרע עליהן
מפני (אשתו) של זה הלך הוה שיר:
עבר ועובר כוכבים נמי. הא מלית
למימ צה עתדי דמייגרי ואפ"ה לא
הוה שיר: השתא מיהס לא חזיא ליה.
כל זמן שאחותה קיימת ולא הוה שיר:
חזין מונותיך. שלא צבעול צנות:
או דלמא שיר צציה. צעלמא וכל
אישות קרינן צה: אצא ואצין צני
נישואין נינהו. דמיסק אדעמיה
דצני לתנאיה צדה הא לא תפסי
צה קדושין: אלא לאו צנות. ואצא
ואצין הוא דלא הוה שיר דללאו הכי
נמי אמרינן להו: **ודלמא בנישואין**.
קתני מתני' וף על גז דלאו אורחא
הוא הלך לאחר הוה שיר אצל
צנות אימנא לא הוה שיר: **משכבי**
אשה כתיב. הקיס שני משכבי לכל
דבר: ואישה יפרנו. וכיון דשירי הפרת
מדרים לגזיה אישה קרינא ציה:
מתרומתיך. שאל נשאל לכהן לא
יאכילן צמרומה: קנין כספו. הוא יאכל
צו כתיב והאי כיון דלאו צר הכי הוא
לא הוה קנין כספו ואשתה דשיר
צקדושין אצל כהנים: חזין מירושתיך
שאל תמותי אני יורשך: **ממשפחתו**
ירש אופה. מכאן שהצבעל יורש את
אשתו וכיון דאיהו יריש לה אשתו היא: חזין מירושתיך שאל תמותי
את כולל: ואיסקס הוויית להרדי.

א. לאו גזירה לגזירה
היא (א"א). רביה קרשקס.
ב. דכיון דהוה קרשקס.
בכבד ולא פקיעי איש
בין טופס לתורף מיהו
ואתי לינשא לפני התורף
אפילו בחזין. ש"ק.
ג. ע"י א"ב. מוס' א"ה.
ד. רב נתמן גופיה
מוק' מוס' א"ה.
ה. רבא. מוס' א"ה.
ו. דהמן (צבמות ע"י)
אלמנה לכהן גדול גורשה
ולחזרה לכהן הדיוט לא
הארוסין לא יאכלו
בתרומה. פירוש משום
דמשתמרת לביאה פסולה
לא אכלה. ש"ק.
ז. דמדאורייתא אובלת
מן הארוסין והוה משיר
בטל שלא תאכל. מוס'
ה"ה. כיון דמדרבנן
לא אכלה. מוס' א"ה.

פסקי ר"ד

חזין שפוסל ע"פ פוסל
בכבד ע"פ שאינו פוסל
כמה אינו פוסל בכבד:
א"י יורא מחלוקת לפני
התורף ד"י סבר גורנין
ע"מ אטו חזין ורבנן כשר
לא גורנין אבל לאחר
התורף דברי הכל כשר:
ורבא אמר מחלוקת לאחור
התורף ד"י סבר גורנין
לאחר התורף אטו לפני
התורף ורבנן סביר ליה
גורנין אבל לפני התורף
דברי הכל פסול. פ"י ס"ל
לרובא כל התנאי דמיכבדי
גיטא קמני התורף פסול
מן התורה שאין לה ספר
כריתות כיון שהנאי תרוב
בתוכו ואצ"פ שהוא תנאי
כשר והאשה רוצה דקרינן
אלא צריך לכתוב הגט
בלי תנאי ואפילו שרוצה
להתנות יתנה בעת שמועמו
לה. ו"י יורא סבר אס
תנאי כשר הוא אינו פוסל
ומקרי ספר כריתות כיון
שיכולה לקיימו אולמא
כרא. נמצא מעכשיו ולפי
פסק ההלכה דלפני התורף
פסול חזין בין בכבד כיון
שכתב בתוכו בין בעל פה
כגון שהודיעו לה הסופר כתבו ע"ד כן שאין לה תקנה עולמית לגט זה וצ"מ שהוא תנאי כשר הוא פוסל דוקא בכבד שאין לו